

[Indenrigsministeren]

Der er budgetteret med 2 pct. flere ansatte i folkeskolen i 1989 end i 1985, selv om antallet af 7-16-årige er faldet med 7 pct. Siden 1976 er antallet af ansatte i det københavnske skolevæsen korrigeret for arbejdstidsforkortelsen steget med 40 pct. målt i forhold til det faldende elevtal.

Det samlede udgiftsniveau i kommunen er reelt vokset med 3,6 pct., og kommunens gæld er steget med 1,2 mia. kr. siden 1985. Gælden udgør nu 7,9 mia. kr., svarende til næsten 17.000 kr. pr. indbygger. Kassebeholdningen er for tiden negativ og mere end ½ mia. kr. dårligere end i 1985.

Læren af dette må vel være, at særtilskuddet, som bl.a. er betalt af andre kommuner, ikke har bidraget til at løse de grundlæggende problemer i København. Selv om København har bedre kommunaløkonomiske muligheder end mange andre kommuner, er der problemer i lokalsamfundet. Arbejdsløsheden var i 1988 11,3 pct. i København mod 8,7 pct. i resten af landet. Der er altså brug for flere arbejdspladser, og en stor del af arbejdsstyrken er beskæftiget i den offentlige sektor, hvor der ikke kan forventes vækst i de kommende år.

Regeringen har efter aftale med Socialdemokratiet nedsat en særlig initiativgruppe til at komme med ideer og forslag til en positiv erhvervsudvikling i hovedstadsregionen, ikke mindst i København. Gruppen skal se på, om der i gældende kommunale og statslige regler og praksis findes særlige hindringer for en positiv erhvervsudvikling, og stille forslag til at fremme oprettelsen af nye arbejdspladser. En positiv erhvervsudvikling vil være den bedste løsning på de problemer, der er i de københavnske lokalsamfund, men det vil samtidig være en forudsætning, at Borgerrepræsentationen lever op til sit ansvar og rationelt løser de strukturmæssige og økonomiske opgaver i kommunen.

*Forhandling***Agerschou (SF):**

Man kan jo ikke sige, at indenrigsministerens svar gav noget håb. Der var tale om en kommunaløkonomisk forelæsning, der ikke på nogen måde beskæftigede sig med det grundlæggende problem, nemlig at København er ramt af storbysyndromet, sådan som vi kender

det fra andre storbyer i verden, og sådan som det blev påvist i Københavnerrapporten.

Regeringen vælger blot at lade stå til, at holde øjnene fast lukkede over for de massive problemer, som København står med, og som enhver kan overbevise sig om ved at færdes i byen. Jeg vil prøve at omtale nogle af byens problemer, som indenrigsministeren har valgt ikke at ville kendes ved.

70 pct. af boligerne i København er opført før anden verdenskrig. 30 pct. er uden bad, mens 25 pct. er uden fjernvarme eller centralvarme og varmt vand. Omkring 50 pct. af boligerne i København er på 2 værelser og derunder mod omkring 23 pct. i landet som helhed. At problemerne er selvforstærkende, kan man se ved, at 15 pct. af børnene i København under 6 år bor i boliger, der er helt utilfredsstillende. Alt andet lige medfører det naturligvis på et senere tidspunkt nye problemer skolemæssigt og socialt.

Arbejdsløsheden rammer København hårdere end andre dele af landet. Den 1. oktober 1988 var arbejdsløsheden i København 11,5 pct., mens den var 5,8 pct. i hovedstadsområdet ekskl. København og 8,7 pct. i landet som helhed. Samtidig har København forholdsvis flere arbejdsløse, der ikke er dagpengeberettiget, end det øvrige land.

Et tredje eksempel er folkeskolernes rent bygningsmæssige forfatning. Det kan enhver overbevise sig om ved at tage en rundtur; det kan jeg anbefale indenrigsministeren, det er lærerigt. 30 pct. af skolerne er bygget før 1900-tallet, 80 pct. er bygget før anden verdenskrig. Vedligeholdelsesstandarden er elendig, der er tale om et rent fysisk forfald.

Sundhedsmæssigt og socialt har København flere og mere massive problemer end det øvrige land. Der er flere mennesker med dårligt helbred, der er flere psykosser, der er en overhyppighed af førtidspensionister, der er flere sygedagpengesager, for blot at nævne nogle eksempler på tendensen.

Vilkårene for de ældre viser det samme. Af samtlige personer over 62 år i København bor næsten 60 pct. alene, mens det er 45 pct. i resten af landet. Langt flere ældre i København end i det øvrige land har besvær med at komme uden for deres egen bolig. Det skyldes trapper og adgangsforholdene i øvrigt, naturligvis kombineret med nedsat førtilighed. Det hænger igen sammen med den utidssvarende boligmasse i København.